

Kdož nám teď za zlé pokládáti hude, že wděcnau žádostj k němu huuti gsauce, třebas sebe menšj památnjk na hrob geho postaviti taužjme. Obzvláště pak nás k tomu nabjžj práwě nás došlá žádost pozůstalé po něm 81 leté matky, w gegmžto náručj zemřel, bychom se k tomu propůgěti si neobtěžowali, gakhy se mu nĕgaký náhrobek způsobiti mohl. Za to pak ona všecku geho literárnj pozůstalost, w českých rukopisech záležejcej, Časopisu darowati chce.

Uznáwagjce welikých zásluh geho, a magjce před očima osiřelau staričkau matku, wyzýwáme všech přátel a ctitelů w Pánu zesnulého, by každý dle své možnosti přispěti ráčil. My rádi se wšj ochotnostj rukau swých k službám podáváme, dychtjce co nejžádostiwěgi whodný památnjk zemřelému wystawěti, tak aby spolu byl důkazem šetrnosti a wděčnosti našj, gakau prawé zásluhy o literaturu naši ctjti gsme obvykli.

Ljbilo-li by se gednau třetinau osiřelau matku až k hrobu podperowati, — čjmž by se zagisté zemřelému neyljběgšj památnjk položil, — a dvě třetiny na slušný náhrobek odhodlati: žádáme, by štedřj páni zasjlatelé své mjačnj nám o tom pronesli.

Co by se w každém čtwtletj sešlo, w tomto Časopisu bychom pak k wědomj uwáděli.

Pešinu.

Ústau swatojanského Dĕdictwj

počal we swém aučinkowánj loňského roku, a sice wydánjm dwau spisů, z nichžto 1. má gméno: *Proč gsem katoljkem*, 2. *Bohomil*. Letos podává opĕt dwa spisy, a gmenuge gedn: *Pannu Orleanskau* (za 10 kr.), druhý: *Populárnj katechismus ic rozmlameánjch* (za 24 kr.). A tak Redakcej hľaděti bude každoročnĕ dwa spisy wydati, gestliže ku prodagi podáwaný počet aspoň z wĕšjho djlu se odhude.

Mimo to ale vycházegj spisy, které Dĕdictwj sice tisknauti nedává, které ale w prospĕch geho se rozprodáwagj, gakoz gsau:

Žitkowa: Odmĕna pilných djtek.

Winařického: Ljstky pilnosti.

Zimmermanna: Denkmäler.

Rottowa: Krjžová cesta.

Rážičky: Nábožné pjsně.

Pešiny: Zprávy o korunovánj.

Redaktor Dědictw, spoluredaktor Časopisu pro katolické duchowenstwo, umjnil sobě letošuj třetj swazek Časopisu obzvláštnj přjlohan obohatiti. Máť zagisté dle statutu každj swazek gen z 10 archů záležeti: ale redaktor přiložil pogeďnánj, (z nichž čtvero již w roce 1828 na Morawě byl přichystal), na *korunovánj krále našeho se wztahujcej*, 6½ archu silné, s krásnými rytinami; aby wznešená slawnost tato i w Časopise památnjk swůg založenj měla. Protože ale přáti gest, aby negen duchowenstwo w Časopise (latinským pjsmem) krásné to čtenj obdrželo; ale aby i laikům, kteřj latinského pjsma gsauce méně powědomi, na tak nazwanj šwabach neboliž německé pjsmo gsau nawykli, ke čtenj se dopomohlo; a spolu i proto, že mnohá žádost o podobný spis Redakcej došla: vydal Redaktor těch 6½ archu z Časopisu s rytinami zvláště frakturau pro swětský lid, — gak se toho také w předmluwě dočjsti gest; — připomjnage sobě, že také to i ostatujm duchownjm Pánům, kteřj Časopis nedržj, — a těch gest wětšj počet, — wzácné a milé bude, takowého čtenj se dopjditi, a snad i na darovánj sobě ho zaopatřiti. Owšem, že w nowinách se dočjtáme o slawnosti oné; ale ne o modlitbách swětcjho Arcibiskupa? Zdaž se wykázati můžeme obřadem u wyswěcowánj (ritus consecrationis) w německém gazyku? — A co ginák nemáme, to tuto w mater-ské řeči obdržugeme.

Za druhé, kdo rozumj rytinám a tisku, ten uzná, že cena geho mjrná gest; nebo 40ti kr. gsau asi tak ty dvě rytiny zaplacenj, spjsek přicházj při nich skoro darmo.

Za třetj, čistj wýnos obětuge se Dědictw Swatojanskému; a již proto by měl spjsek tento wjtaněgšj býti, nežli se w skutku widj.

Nad Dědictwjm Swatojanským bďj ale obzvláštnj ochrana; nebo při wšj lhůstegnosti a chladnosti předce již we dwau létech 130 spoluandů se počjtá, a předce již *Proč gsem katoljkem* 4000 a *Bohomila* 2500 se wyprodalo; a od toho zvláštnjho spjsku: *Zpráwa o korunovánj*, geďiný kaplan w buděgowské dioecesj, pro swé okolj, již 75 wýtsků odebral, a wjce geště odebrati sli-
buge.

Spisu toho tisklo se jen 1000 výtisků, za který by se po čase trojnásobněm rádo platilo, kdyby kdo státní byl. Protože se předmluva neuvážila, i proto také mnohého pozastavování se z mnohých stran; ne ale winau

Redakci.

K dedictví sv. Jana Nep. v měsíci Říjnu a Listopadu přistoupili:

P. T. P. a p.	zl.	řj- da.	wjt. dar. pod.
Josef Kinzl, kaplan w Pláňanech.	10	III	1
Severin Woborník, farář w Křečowicích.	10	III	1
Jakub Lang, farář w Kralowicích.	10	III	1
Jan, wěwoda Saský.	15	III	1
Antonín Lagler, Gen. Vik. pražský wěwaučj.	10	III	1
Josef Smidinger, pro město Strakonice.	20	III	1
Fr. Šorey, spoluzakladat. k předešl. 80 zl.	5	ss	ss
Wáclaw Cíkhart, arcibí. zpovědník u s. Wjta.	10	III	1
Anna Kunfowa, kupcowa w Slukowě,	20	III	1
Wotické vikariátů duchowenstwo.	22	III	1
Wáclaw Lanterbach, kupec w Mladé Boleslawi.	10	III	1
Antonín Kopecký, farář w Kostomlatech.	10	III	1
Josef Schütz, farář w Stětj.	10	III	1
Josef Renner, farář w Mělech.	10	III	1
Antonín Nowák, kaplan w Libáni.	10	III	1
František Těšinský, kaplan w Lize.	10	III	1
Josef Kauble, správce duchownj w Laukowě.	10	III	1
Jos. Lindauer, kanow. na hradě Pražském.	10	III	1
Bělecký Korn. předat. piar. resid. w Beraně.	10	III	1
	222	ss	15

O h l á s e n j.

Při ohlášení IX. ročníku opowázili jsme se wzácným pánům odbjratelům mnoho přisljbiti. — Důwěrně hledjme každému w oči, a daufáme, že jsme wjce podali, nežli se od nás očekáwalo. Pogednání gsau zagisté

důkladná, neřku-li klassická, původnj; obsah obsjrný, zábavný; vydánj čisté a uhlledné; přiložené rytiny nákladné. — Zdaž gedinj III. swazek celého předplacenj nenj hoden? — K II. swazku scházegcej rytinu dodáme pozděgi, jakož i tabulky. Dosti gsme se přičinili, aby k ukončenj přišly; co ale w moci našj nestoj, tu sami gen trpělivě čekati musjme; a však sljbené dlužni nezůstaneme.

Pro přjštj ročnj, který nowým pjsmem tištěn vycházeti bude, chystáme:

Do sw. I. základopis chrámu Páně sw. Wjta;

Do sw. II. wyobrazenj geho nyněgšj wystawnosti;

Do sw. III. základopis k úplnému dostawenj geho, a

Do sw. IV. wyobrazenj, gakby wyhljžel, kdyby dostawen byl.

Tato poslednj přjloha zasluhuje sama gedinā, by každý vlastenec, nerci-li každý duchownj, sobě gi opatřiti hleděl. Gestř to wzácnost, kterau Čechové dosawáde neznaj; a krása to takowā, že i wjšeňj w kreslowánj umělci s potěšenjm se gj diwj. — Přitom všem předce cenu Časopisu nezvýšugeme, nobřz důwěrně čekáme, že množstwjm odbjratelů do nákladu tak welikého budeme moci se odwážiti. A protož oznamugeme, že ročnj ten, buď z rukau našich, nebo po kněhkupectwj, gak kdy prwé gen po 2 zl. dostáwati se bude; poštou ale, (franko až na poslednj poštownj mjsto, tedy třebas až do Brodů nebo do Splitu), po 3 zl. na stříbře.

Každé obgednánj 10ti wýtisků u redakcj obdržj gedināť wýtisk z darma; při 20 wýtiscjch i zaslánj bude darmo.

Počítalo se w tomto roce přes 900 odbjratelů; — w přjštjm bychom gich rádi 1000 přiwjitali!

Od redakcj Časopisu pro katolické duchowenstwo
21. Prosince 1836.

W. Pešina,
redaktor.

Vorsicht hat den Allgeliebten gerade in der schwersten Zeit als schützenden Engel gesendet, um den Gegensatz der Willkühr zur Gerechtigkeit für alle kommenden Geschlechter neben einander aufzustellen.“¹⁷⁾)

A tak podawše laskawým čtenářům časopisu tohoto krátké zprávy o korunowánj w Čechách: ku popsánj letošnjho korunowánj našeho neymilostiwějšjho krále Ferdinanda IV. přikročugeme. —

SLAWNOST KORUNOWÁNJ

Geho cjsarské královské Milosti

F E R D I N A N D A I.

za krále českého.

Na začátku měsíce Čerwna od wysoce slawného cjs. král. zemského řizenj českého následugjcj uzawřenj Geho cjsarské královské Msti, weřegně w známost bylo uwedeno:

My Ferdinand Prwnj z Božj Milosti Cjsař Rakauský; Uherský, Český, Lombardský a Benátský, Halický, Lodoměřský a Illyrský Král; Arciknjže Rakauské, Markhrabě Morawské a t. d. a t. d.

¹⁷⁾ Was verdankt Oesterreich der beglückenden Regierung Sr. Majestät Kaiser Franz des Ersten — Herausgegeben von Adolph Bäuerle — Wien 1824.

*Wšem i každému wěrnému a poslušnému poddanému
 Našemu ze Stavou Prelátského, Panského, Rytířského,
 též Městského, jaké koliw důstognosti, auřadu neb
 podstaty oni w Králowstwj Našem dědičném gsau,
 milost Naši Králowskau, též všechno dobré wzkazugeme.
 Wěrnj Milj! Poněwadž gsme uzavřeli, w prwnj
 polowici přjštjho měsíce Zářj při budaucjm nowém
 Sněmu zemském, kteréhož wypsánj prostředkem
 Patentůw obzwláštňjch následowati bude, Korunowánj
 Naše, gakožto Král Český, i také ono neymilegšj
 Panj Manželky Našj Gasnosti a Lásky předsbe wzjti;
 tedy wám s neymilostiwěgšjm nařjzenjm oznamugeme,
 abyste wěsměs přjštjho měsíce Zářj na ten den, —
 který ustanowiti My si gežte wymiňugeme, ráno w
 králowském městě Našem Praze, w mjstě obyčegném
 Hradu Pražského, gistotně a nepochybně nagjti
 se dali, tam obyčegnau přjsahu dědičnau složili, a
 následowně při Korunowánj Našem, gakož i
 neymilegšj Panj Manželky Našj, Gasnosti a Lásky,
 poslušně přjtomni byli, gakž na wás neymilostiwěgšj
 důwěrnost Naši skládáme a powinnost wase toho
 wyhledáwá. Na čemž se neymilostiwěgšj wále i awmysl
 Naš wyplnj. Dán w hlawnjm a sjdelnjm městě Našem
 Wjdni dwadcátého dewátého dne měsíce Ledna, léta
 Páně osmnáctistého třidcátého šestého, Panowánj
 Našeho w prwnjm roce.*

FERDINAND.

*Antonja Fridrich Hrabě Mitrowský z Mitrowic a Nemyšle,
 Ngywylšj Kanclér.*

Karel Hrabě z Inzaghi.

František zwobodný Pán z Pilleradorfů.

Jan Limbek Rytjř z Liliénau.

*Ad Mandatum Sacrae Caes. Regiae
 Majestatis proprium:*

Martin Eduard Ritter.

Na to veřejně oznámeno, že G. c. k. Mst. uzavřeli ráčila z ohledu svého korunování wgezd svůj do hlawnjho města Prahy dne 1ho Zářj držeti, slib dědičné poddannosti od pánů stawů spogenného králowstwj českého *) 3ho Zářj přigmauti, k slawnému korunování 7ho Zářj přistaupiti, a 12ho Zářj Gegj Mst. Marii Annu Karolinu Piu, cjsarskau choť swau, za králownu českau korunowati dáti.

Přijezd slawný počne se od domu wogenských vyslaucecůw před Karljnem **), odkudž Geho cjs. kr. Mst. we zvláštnj ozdobě a sláwě od svých nevyšších dworenjů, od slawných stawů českých a od stráže wogenské a městské při plesánj weškerého lidu, při zvoněnj po všech čtyřech městech, a hlučné střelbě po hradbách městských skrze slawně okrášlenau Prahu k swému králowskému zámku doprovázena bude.

U pořické brány nwjtána bude G. C. Mst. od měšťanosty hlawnjho města Prahy při podánj kljčů města na mjse pozlacené, kterých ale G. Mst. slowy důvěrnými a milostiwými, progewenými gak nad městským řjenjm, tak nad wěrnostj a oddanostj Pražanů gemu i na dále ponechá.

Nynj se držj slawný wgezd skrze pořickau, celetnau ulici, po staroměstských náměstjch, skrze jezuitské ulice, přes most, skrze mosteckau ulici po

*) Čech, Morawy a Slézka.

**) Čehož bližší zpráwu w Oznamowatelj podáme.

náměstj malostranském, ulici ostruhowau přjmo ke hradu; kdež z lewé strany mřjže dworu králowského, zámecký heytman na pozlacené mjse zase kljče od králowského zámku podá, řečj neypohnjženěgšj krále a Pána wjtage; gež ale opět s milostiwanu odpovědj obdržj.

Odtud gde průwod ku chrámu sw. Wjta, kde před kaplj sw. Wogtěcha G. c. k. Mst. od G. Exc. Neywyššjho Purkrabj, u přjtomnosti neywyššjch stawů a auřadů řečj neypokorněgšj uwjtán bude; načež G. c. k. Mst. při hřměnj děl, zwoněnj a hudbě wšech k poljbenj ruky připustj.

Na to ráčj wstaupiti do ozdobené kaple sw. Wogtěcha, kdež Neyd. Arcibiskup Pražský, obstaupen od wšech w. d. biskupů českých a morawských, kapitoly pražské a wšech prelatů, G. c. k. M. od čtyř pražských p. farářů pod baldachyn přigatau, řečj latinskau přiwjtá; na kterauž od G. Msti. milostiwa odpověď dána bude. Napotom klekne na polštář zlatohlawowý, kdež p. Arcibiskup weliký zlatý křjž s ostatky umučenj Páně od cjsaře a krále slawné paměti Karla IVho sem darowaný k poljbenj podá.

Odtud powstanauc G. cjs. kr. Mst. doprowázeti se bude od weškerého slawného duchowenstwa a slawného urozenstwa pod týmž baldachynem do chrámu sw. Wjta, kdež mu p. arcibiskup swěcenau wodu podá; a tu poklekne před hlawnjm oltářem na zlatohlawowé klekádko, za kterýmž podobná stolice se nalezá. N. P. Arcibiskup Pražský

obrácen od oltáře k Geho c. k. Msti. následující modlitby bude konati:

- Ant. v.* Wywolil ho sobě Hospodin, (Deut. 26, 18.)
r. A wznešeným ho učinil přede všemi králi země.
 (Deut. 26, 18.)
v. Před twářj králů ho oslawil, a nebude zarmaucen. (1. Mach. 14, 39)
r. A wznešeným ho učinil přede všemi králi země.
v. Sláva budiž Bohu Otci, i Synu i Duchu swatému.
r. Gakož byla na počátku, tak budiž až na věky.
Ant. v. A wznešeného ho učinil přede všemi králi země.
v. Bože spráwu králowstwj králi dey. (Žal. 71, 2.)
r. A sprawedlnost swau synu králowu.
v. Hospodin spasenā učín krále našeho. (— 21, 9.)
r. Bože můj! genž w tebe důfá.
v. Sešliž Gemu pomoc ze swatyně, (— 19, 3.)
r. A ze Sionu ochraň ho.
v. Nechť proti němu nepřítel nic neprospjwá, (— 88, 11.)
r. A syn neprawosti ať mu neuškodj.
v. Budiž pokoj w mornosti twé, (— 121, 7.)
r. A hognost we hradech twých.
v. Pane wyslyš modlitbu mau, (— 53, 4.)
r. A wolánj mé k tobě přigď.
v. Pán s wámi, (Exod. 10, 10.)
r. I s duchem twým.

Modleme se :

Ó Bože, w kteréhožto rukau gsau srdce králů, nakloň ucho milosrdenstwj twého k prosbám ponjženosti našj, a služebnjku twému Cjsari a Králi našemu Ferdinanda, řizenj dle twé maudrosti uděl; aby radu z prandů twých wywážege, tobě se ljbil a nade všeecka králowstwj se stkwěl.

Poděy Hospodine, prosjme, služebnjku swému Ferdinandu králi našemu pravici nebeské pomoci, by tě celým srdcem hledal, a co slušně žádá, dosáhnauti zaslanžil.

Ó Bože, kterémuž weškerá moc a důstognost slaužj, uděl tomuto služebnjkowi swému, králi našemu Ferdinandu prospěšný aučinek swé welebnosti, w které by vždy tebe slýchal, a tobě we všem zaljbiti se snažil. Skrze Ježjše Krista P. u. Amen.

Na to následuge Te Deum laudamus, a pože-
hnánj od arcibiskupské důstognosti.

Nynj se pozdwihe královská Majestatnost, a kráčj od weškerého Duchowenstwa wyprowázena ke schodům královského oratorium; zde se duchowenstwo odstranj, a královskau Mst. wyprowázj nynj weškeré wysoce slawné urozenstwo po chodbách zámeckých až ku vlastnj komnatě.

Tjm se slawnost toho dne skončj.

Slib dědičné poddanosti w králow- stwj českém,

což letos sho Zářj má býti,

Před korunovánjm skládajj wěrnj a poslušnj Stawowé spogeného králowstwj českého slib dědičné poddanosti; což takto se děge :

Dle neymilostiwěgějho rozkazu Geho královské Msti. w určitý den wěrněposlušnj Páni Stawowé we weliké rytjrské swětnici na hradě pražském se shromážděgj, a to na znamenj, genž welkým zwonem, sw. Sigmund nazwaným, o 6 té neb

h) Staw městský, t. g. poslowé z král. třech měst pražských, král. swobodných hornjch, též bez roz-
djlu a bez přednosti. —

Po dokonánj toho GKM. ze swého trůnu wstáti
a do swých přjbytků zase odebrati se ráčj, načež
w den od GKM. určitý slawné korunowánj násle-
duje. *

OBŘAD

slawného Královského Českého

KORUNOWÁNJ,

který se letos 7ho Zálj má držeti.

Když Neygasněgšjmu a Welkomocnému Pá-
nu a Králi, ode všech a u welikém a znameni-
tém počtu shromážděných wěrně poslušných čtyř
Stawů Králowstwj českého, obyčegný slib, neb
přjsaha dědičné poddanosti, w saudnj neb zemské
swětnici na královském hradě Pražském, dle ney-
milostiwěgi ustaweného řádu poslaupnosti, neypo-
daněgi, složena gest: děge se slawné korunowánj
GM. tjnto spůsobem:

Hlawnj chrám sw. Wjta, w němž koruno-
wánj českých králů od starodáwna se děge, ga-
kož i kaple sw. Wáclawa, co neyskwostněgi se o-
zdobj, a wše k slawnosti připrawj. To když se
stalo, táhne w určitý od GM. den korunowánj,
městské wogsko mezi čtwttau a pátau hodinau

ráno, se swými vůdci na hrad Pražský, a tam na vykázaná místa se sestavj. —

Když již vše w kostele i před kostelem dobře spořádáno gest, začne se mezi 6tau a 7mau hodinau, velikým zvonem sw. Sigmunda nazvaným, w kostele na Hradě Pražském zvoniti; a hned ti, genž při korunovánj znamenj královstwj nesau, do saudné zemské světnice na Hradě Pražském se odeberau, odkudž ge Neyvyššj zemský Komořj do přjbytku GM. powolá, kdež se jim znamenj královstwj, totiž: *Koruna, Gablko* rjše a *Žezlo* odewzdagj.

Korunu nese Neyvyššj pokladu dozorce (Obrist - Erb - Schatzmeister) a to u wyprowázenj ostatnjch Neyvyššjch auřednjků zemských, na červených zlatohlavových poštárjch, gakož i ku Koruně náležegjčj červenau atlasowau karkuli (čepičku pod korunu) do kaple sw. Wáclawa.

Gablko královské nese Neyvyššj Sudj zemský.

Žezlo Neyvyššj Pjsař w Královstwj českém. A když do kaple sw. Wáclawa přigdau, znamenj královstwj na oltář sw. Wáclawa položj, kdež ge Neyvyššj dědičný dweřj Strážný přigme; Páni ale a Neyvyššj Auřednjci zemštj zase zpátkem se odeberau, by Geho Královskau Milost potom s průwodem ke kostelu doprowázeli. —

Mezi tjm shromáždj se duchowenstwo, též také přjtomnj Páni biskupowé a preláti královstwj českého do hlawnjho kostela sw. Wjta na hradě Pražském; kdežto Pan arcibiskup Pražský

(Consecrator), kterému korunovánj w Králowstwj českém přináležj, w určitém čase k wykonáwánj služeb Božjch se připravj (in Pontificalibus.)

Tedy o 8mé hodině GKM. z hradu do kostela s komonstwem, po weskrz čerweným a bjłym suknem přikrytých prknách, w následugjcjm pořádku, slawně bráti se ráčj:

- I. Gdau prostředkem, s obogj strany postaweného městského wogska, králowštj panoškové s ředitelem swým.
- II. Zemštj šlechticové a dworštj, Stawu Rytjřského a Panského dle swé důstognosti.
- III. Králowské tegné rady dle swé přednosti.
- IV. GKM. Neyvyššj Hofmistr w králowstwj českém.
- V. Následuge králowský český Heralť w swém obřadnjm oděwu, w ruce wzhůru hůl pokoje držej, na kteréž český lew w zlatě litý, na 60 dukátů tžje stogj, s nepřikryta u hlawa u.
- VI. GKM. Neyvyššj Maršálek w králowstwj českém s obnaženým mečem sw. Wáclawa.
- VII. GKM. w Neyvyššj Osobě gjti ráčj, pod zlatohlawowými, a s zlatým důkladným třepenjm wyhotowenými, na 8 bidlech, a w prostředku českým lwem opatřenými nebesy, gež p. městanosta, mjstoměštanostové a pp. Radnj obapolně nesau.

Po obau stranách GKM, gdau rytjři zlatého rauna, králowštj Komornjci, neyvyššj Auřed-

njci zemštj, královské dědičné auřady a
tegné Rady, a mezi nimi GKM. Neyvyš-
šj správce královstwj českého.

VIII. W prawo w lewo setnjci královských o-
děnců.

IX. Královské dworské a giné urozené Panj.

Mezi tjm p. Arcibiskup (p. t. consecrator) s
welebnau kapitolau Pražskau, a ginými infulowa-
nými Preláty královstwj českého, s průvodem ze
Sakristie do kostela až ku kostelnjm dveřjm u
kaple sw. Wáclawa se uchýlj, Geho Královskau
Gasnost neypoddaněgi očekáwage.

Když Geho Královská Milost ke dveřjm ka-
ple sw. Wáclawa přigjtí ráčj, přiwjtá a pokropj
P. Arcibiskup GKM.; též také GKMstí. onen zlatý
křjž s ostatky umučenj Páně, o kterém na stránce
438 praweno, k poljbenj podá.

Potom hned GKM. do kaple sw. Wáclawa
odebratí se ráčj, kdež gakž giž praweno, půda čer-
weným a bjłym sukнем přikryta, a před oltářem
klekadlo a stolice s zábradlím ozdobeným stogj,
a kde w zabedněnj (retiráde) čerwenau, damaško-
wau koltrau zastřeném GKM. královským oděwem
se odjwatí ráčj, který w gednom zlatými kragky
zapremowaném, auzké až k rukaum zašpičatělé ru-
káwy magjcm, obdlauhlém, a až na paty gdaucjm
rauchu, z karmazinowého atlasu, pro pomazánj za-
du něco otewřeném, pentlemi zawázaném záležj,
prawý také rukáv až dolů za loket gest otewřen,
a knoflíčkem zamknut: pak w gednom přes

tentýž oděw napřed křížem přes sebe wisjcjm, z karmazinowého zlatého grisetu wyhotoweném, a zlatým karmazinovým hedbáwným třepenjm welkém a širokém rauchu, a dále w gednom přes ten oděw a rauch o kolě těla gdaucjm pasu, z podobného karmazinowého zlatohlavu, a pak zase w gednom přes to se beraucjm, a gednjm gakž takým wlečenjm opatřeném, okolo na koncjch něco málo, na hoře u krku však silně a hluboce, na způsob dolů wisjcjho obogku, hermeljnem ozdobeném a wyloženém královským pláští, posléz w gednom páru atlasowých karmazinowých střewjců. Přes tento oděw zawěsj GKM. Neyvyššj zemský Zprávce řád zlatého rauna, gakož pak i domácj korunu GKM. na hlavu wstawj.

Gakž společné duchowenstwo, na podobný způsob u kaple sw. Wáclawa nagjti se dalo, a proti wchodu na horu do kůru se postavilo: tak též ke dweřjm dotčené kaple, a spolu do nj čtyři faráři královských měst Pražských, kteřj sw. ostatky, a šest královských panošků, kteřj podlé nich hořcej woskové pochodně nesau, se uchýlj. Když giž vše na takowý způsob připraweno gest, GKM. z kaple sw. Wáclawa, w swém královském oděwu, a s korunau domácj na hlavě, při ustawičném trub a bubnů zwuku, s těmi, kteřj do kaple puštění byli, totiž: s dworskými auřady a s šlechtici, kteřj dědičný auřad k posluhowánj magj; pak s Pány Neyvyššjmi auřednjky zemskými a s dotčenými čtyřmi faráři, kteřj zoltáře sw. Wáclawa čtyři stěj-

brné prsnj obrazy, w nichž ostatky sw. Wjta. Wáclawa a sw. Wogtěcha, pak sw. Anny, se nacházegj, wyzdwihnau, bráti se ráčj. A když giž královské dědičné auřady dwa pozlacené a postřjbrné s GKM. znakem, Neyvyššjm Gménem a rokem malované pecny chleba a sandky s wjnem, též královská znamenj wyzdwihli: přistaupj Pan Arcibiskup (Consecrator) až ke dweřjm kaple sw. Wáclawa, a pak tuto modlitbu nad GKM. řjká:

„Wšemohaučj wěcný Bože, kterýž gsi služebnjka Swého *Ferdinanda*, Královskau důstognostj zwýšiti ráčil, deýž, Zádáme, by w běhu wěku tohoto, o všeobecné dobré pečowati mohl. Skrze Ježíše Krista, Pána našeho Amen.

Na to kněžstwo k welkému oltáři w následugjcjm pořádku se beře:

Napřed kráčj neymladšj z pp. farárů Pražských. Za njm nese kapelnjk umbellu, wedlé kteréž z prawé a lewé strany dwa akolyté hořcej swjce na střjbrných swjnech nesau.

Za nimi gdau dwa akolyté w Superpelicejch, kterj arcibiskupské klekadlo přistawugj a odstawugj. Na ně následugj čtyři metropolitálnj vikaristé w Superpelicejch, totiž dwa staršj ku kaditelnici a loďce; dwa mladšj ku wígilančnj swjci a k ěremiálu (lúnorauchu) arcibiskupskému. Pak pokračugj dwa kněžj k podáwánj infule a berly arcibiskupské.

Na ně následugj čtyři pražstj p. p. farářowé, nesauce nadzmjněné střjbrné sochy.

Za nimi kráčekj p. p. opatowé a prelátí w w pluwialjch; bez assistantů.

Na ně následuge křž arcibiskupský; který od gednoho z pražských pp. farářů nesen býwá; a při něm z obau stran akolyté w Superpelicejch.

Hned za křžem postupuge d. kapitola pražská chrámu Páně sw. Wjta, w pluwialjch a infuljch.

Za nj dwa pp. biskupowé, arcib. assistanti w pluwialjch a infuljch.

Na ně následuge n. d. p. Arcibiskup, w pluwialu, infuli s berlau, wyprowázen ode dwau swých ceremonářů, a nosiče šlepu.

Za nimi pak následugj:

- I. Králowštj panoškowé.
- II. Dworštj a Zemštj šlechticowé stawu rytjřského a panského, u prostřed gich také králowštj komornjci wesměs a bez rozdjlů.
- III. Králowské tegnė rady, dle swé přednosti.
- IV. Králowský český Herolt, w swém oděwu.
- V. Neyvyšj dědičnj dweřj Strážnj.
- VI. Dwa Neyvyšj dědičnj praporečnjci (Obrist-Erbpaniere), kteřj swé praporce minulého dne do kaple sw. Wáclawa odnesti dali. W prawo gde Neyvyšj Praporečnjk stawu Panského s praporcem čerweným a zlatein krumplowaným, a w lewo Neyvyšj dědičnj Praporečnjk stawu rytjřského, s čerweným, střjbrein krumplowaným praporcem, na němž u prostřed na gedné straně sw. Wáclaw, a

na druhé straně znak královstwj českého, a okolo znaku znaky všech přivtělených dědičných zemj. —

- VII. Neywyššj dědičný Komornjk Střjbra (Silber-Kämmerer) w královstwj českém.
- VIII. Neywyššj děd. Kuchyňský (Küchen-Meister).
- IX. Neywyššj dědičný pokladu Dozorce (Schatzmeister) a Neywyššj dědičný Podstolj (Erbruchses) s pozlaceným pecnem chleba.
- X. Neywyššj dědičný Čejňk (Mundschenk) s pozlaceným saudkem, a gemu po boku Přistogjcy (Assistent) s postřjbřeným winým saudkem, a na pravici Neywyššj dědičný Krageč (Erbvorschneider).
- XI. Neywyššj dědičný Zprávce dwornj (Hofmistr).
- XII. Neywyššj král. Pjsař s královským žezlem.
- XIII. Neywyššj Auřednjci zemštj stawu Panského.
- XIV. Neywyššj Pan Purkrabj s českau korunau, na pravici geho Neywyššj Sudj dworský, a na lewici Neywyššj Kanclér. —
- XV. Neywyššj zprávce w královstwj českém. —
- XVI. Neywyššj Maršálek w královstwj českém.
- XVII. Za Neywyššjm Maršálkem gjtí ráěj GKM. w swém královském oděwu, s korunau domácj na hlavě, mezi dvěma GKM. přistogjcmi pp. biskupy (episcopi parati); s obau stran gdau rytjři zlatého rauna.
- XVIII. Za Neywyššj GKM. však něco w lewo gde Neywyššj Komornjk.

XIX. Královské dworské a pánu neyvyšších Auřednjků zemských, a giných královských dwořenjnu manželky a giné panj.

Když takovým způsobem GKM. do presbyterium přigjti ráčj, prozpěwuge se po umlknutj trub a bubnů :

Hle gá pošli angela swého, kterýžby šel před teban, a ostrjhaltě na cestě, a uwedl na mjesto, kteréž gsem připravil; šetřiž ho a poslauchey hlasu geho, a nepřjtelem budu nepřátel twých, a sužowati budu sužugjej tebe, i půgde před teban angel můg. Israeli uposlechněš-li mne, nebudeš w tobě Boha nowého, aniž se klanětibudeš Bohu cizjmu; neboť gá gsem Pán. (Exod. 23, 20).

Gak GKM. do presbyterium přigde, hned na swůg pod wisutými nebesy wywýžený královský stolec se wyzdwihnauti a kleknauti ráčj; na čež P. Arcibiskup následugjej dvě modlitby řjká :

Pane Bože! ty wjš a znáš, že pokolenj lidské samo mocj swau nigakž obstáti nemůže; popřeg milostiwě, aby služebnjk twůg *Ferdinand*, kterého gsi lidu swému předstawiti ráčil, tak na twau moc spoléhł, gakby těm, kterýmž předstawen gest, tolikéz prospěšným býti, a gim spomáhati mohl. —

Wšemohancj wěčný Bože! řediteli nebe i země, kterýž gsi služebnjka swého *Ferdinanda* k sláwě králowstwj a důstognosti wyzdwihnauti ráčil, popřeg žádáme, aby všech protiwenstwj prázděn i cirkewnjm darem pokoge twého ohražen byl, a někdy w radosti wěčného pokoge podlé dobrotiwosti twé wgiti mohl. Amen.

Po wyřjkánj modliteb těchto, přinešen gest pro P. Arcibiskupa stolec k welkému oltáři, a při tom wšickni, kterj GKM. wyprowázeli, po učiněné hlu-

boké pokloně se na vykázaná mjsta a lawice odeberau, kterým ale mjsta vykázána negsau, tam, kdeby bez překážky státi mohli, se odeberau. Přistogjcj dwa GKM. Páni biskupowé, pouchýlj se k sedadlům, čerweným sukmem potáhnutým a pro ně připraweným, a tu stogj. Králowský Pan neyvyšj dwornj zpráwce postawj se na prawo, a P. neyvyšj králowský komornjk na lewo králowského trůnu.

Králowštj dědičnj Auřadowé a neyvyšj Páni auřednjci zemštj s Heroltem na obogj straně králowského trůnu dle své přednosti; však tak rozděleni, že w prawo neyvyšj Maršálek zemský s obnaženým mečem na dolegšjm stupni trůnu; králowský Herolt ale na též straně na zemi, a oba králowštj neyvyšj dědičnj Praporečnjci proti welkému oltáři se postawj.

Infulowané a giné kněžstwo k straně epištoly na lewau stranu arcibiskupského stolce se postawj, a wšecky modlitby s P. Arcibiskupem w tichosti řjká.

Když P. Arcibiskup dotčené dvě modlitby stoge wyřjká, posadj se na swůg stolec při oltáři k straně Ewangelium.

Pak na to čtyři pp. farári sw. ostatky na oltář postawj.

Páni neyvyšj auřednjci zemštj podagj P. Arcibiskupowi Žezlo, Gablko a Korunu s bohatými, na kterých ležela, polětáři, a P. Arcibiskup skrze

swého Přistogjeho, Žezlo, Gablko a Korunu na oltář položiti dáwá.

Sw. Wáclawa meč ale zanechá w ruce své na prawé straně trůnu stogjcy Pan neyvyšší Maršálek zemský.

Na to P. neyvyšší Komorník zemský na stř-brné pozlacené měděnici, podotčené pozlacené a postřibřené saudky a oba chleby skrže neyvyšší dědičné auřady dvěma Přistogjcjm (Assistentům) P. Arcibiskupa podá, které oni na stoleček podlé oltáře stogjcy a bjle přikrytý položj, a zase na swá mjsta se pouchýlj. Na to GKM. ze swého trůnu wstáti ráčj, a s swau domácíj korunau na hlawě u předchodu P. neyvyššího dworního Zprávce zemského s holj prawomocnau a P. neyvyššího Komorníka zemského, od swých přistogjcjch pp. Biskupů k welkému oltáři weden gest, kdež GKM. před stupni stane. Načež obřad při korunowánj w Čechách obyčegný se započne. Starší z pp. GKM. přistogjcjch biskupů tato slowa w latinském gazyku k P. Arcibiskupowi promluwj:

„Neydůstogněšj Otče, žádá swatá matka cjrkew katolická, abyste přítomného dědičného Pána našeho k důstogenswj královskému poswětiti ráčil.“

Načež p. Arcibiskup řekue:

„Welebíme Pána Boha.“

Na to GKM. s swým wyprowázenjm až k sedadlu před swým trůnem na zemi na tureckém koberci postaweném a zlatohlawem potaže-

ném, gjtí, a s twářj proti oltáři na toto sedadlo posaditi se ráčj: nápodobně oba přistogjcj P. Biskupowé něco napřed na gich sedadla, však tak na obě strany se posadj, twár ne naproti oltáři, nýbrž gedem proti druhému, tedy mimo GKM. obrácenau magjce.

Když tedy GKM. na dotčené, asi dwa lokte od welkého oltáře postawené sedadlo se posaditi ráčj: P. Arcibiskup k GKM. uctiwau řeč držj.

Po skončené řeči P. Arcibiskupa přistaupj GKM. s wýš dotčeným wyprowázenjm zase k oltáři, a na zlatohlawowý polštár klekne, kdežto GKM. nevyššj dwornj Zprávce domácj korunu s hlawy segme, a gi gednomu králowskému komornjmu služebnjku k drženj odewzdá.

Když toto wykonáno gest, P. Arcibiskup odložiw infuli, s weškerým duchowenstwem nad ukloněným králem Litanie o wšech Swatých se modlj, až k těm slowům „abys aurody zemské dáti a zachowati ráčil.“ Po kterých P. Arcibiskup wstana, a berlu dolewěruky wezma, takto GKM. žehná.

„Abys služebnjka swého *Ferdinanda*, kterýž za krále korunowán býti má, požeťhnati ráčil. — Tě prosjme uslyš náš.

Abys služebnjka swého *Ferdinanda*, kterýž za krále korunowán býti má, požeťhnati a poswěťtiti ráčil. — Tě prosjme uslyš náš.

Abys ho na trůnu králowstwj tohoto, posilowati ráčil. — Tě prosjme uslyš nás.

Klečjce i ostatnj biskupowé GKM. též swatým křížem žehnagj. Na to p. Arcibiskup se posadj, a řjkagj se dále litanie:

Abys nás uslyšeti ráčil. — Tě prosjme uslyš nás. Berásku Božj, genž snjmáš hřjchy swěta atd.

Král klečj, biskupowé odložiwše infule, klečegj; P. Arcibiskup pak obrácen k GKM. se modlířka:

Otče náš, etc.

A neuvoď nás w pokušenj:

Ale zbaw nás od zlého.

Spasena učiň služebnjka swěho Pane,

Bože můg daufagjecjho w tebe.

Budiž mu Pane wězj mocnan,

Od twáři nepřjtele.

Nic neprospjwey nepřjtel nad njm.

A syn néprawosti nepřičiniž užkoditi gema.

Pane uslyš modlitbu mau,

A wolánj mé k tobě přigď.

Pán s wámi.

I s duchem twým.

Modleme se:

Wztáhni Pane, k tomuto služebnjku swému, prawici nebeské pomoci; aby tebe celým srdcem pohledáwal, a co slušně žádá, dosáhnutí zaslaužil,

Činěnj naše, prosjme Pane, milostj swan přede gdi, a pomocj swan proved', aby wšecjky naše modlitby a činy od tebe wždycky se počjnaly a skrze tebe počaté se skonávaly. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Když tyto modlitby se dokonaly, kráľowská znamenj, též také wýš gmenowané dwa pecny chleba, a dwa saudky wjna na oltář položeny gsau, a P.

Arcibiskup mši sw. toho dne započne; a mše sw. pořád slaužena gest až k Alleluja; kdež pak ku královskému korunovánj tjmto způsobem se přikročj:

P. Arcibiskup k welkému oltáři přistaupj; a GKM. u wyprowázenj dwau přistogjcjch P. Biskupů ze swého stolce k welkému oltáři se wyzdwjhnauti, a dřjwena dolegějm, a po krátké řeči P. Arcibiskupa, na hořegějmu stupni Oltáře na zlatohlawový polstář, od neywyšějho zemského Komornjka tam položený, kleknauti ráčj; při čemž GKM. neywyšěj dwornj zpráwce domácj korunu s hlavy segme, a pak GKM. královskau přjsahu z pontifikálu, který p. arcibiskup w lůně držj, složiti ráčj:

Gá Ferdinand přicolenjm Božjm korunován býti magjcj král český, atd.

Po wyřknutj poslednjch slow P. neywyšěj Purkrabj pražský k GKM. na lewau stranu přistaupj, a GKM. kleče meňj knihu, neb knihu sw. Ewangeliium otewřenau podá, na kterau GKM. obě ruce položiti a řjci ráčj:

Tak mně Bůh pomáhey, a tato swatá Božj Ewangelia.

Na to P. neywyšěj Purkrabj královskau přjsahu, kterau někdy GKM. Cjsar Leopold I. a posléz Karel VI. roku 1723 složili, předřjkáwá, a kterau GKM. korunován býti magjcj, slovo od slova pořjkáwá a opakuge; a když GKM. na ta slova: Tak mně Bůh atd. přigde, tu obě ruce na knihu sw. Ewangeliium položiti ráčj: P. Arcibiskup GKM. giž zprwu při wcházenj do kostela po-

dotknutý sw. Křž k poljbenj podá, a pak bez infale tyto modlitby po tichu se modlj:

Požehney Pane, genž od wěků všecká králowstw řjďjš, tohoto našeho krále *Ferdinanda*, a oslawiž ho takovým požehnánjm, aby Dawida krále požehnánj a wyvýšenost obdržel, a gsa oslawen, i hned w zásluze geho se skwěl; račiž ho obdařiti, aby wauknutjm twého sw. Du-cha, s pokogem tak lid spravowal, gakož gsi někdy Šalomannowi králowstw obdržeti dal. Tobě ať gest wždycky w bázni poddán, a Tobě ať s upokogenjm boguge; nechť gest štjtem twým spolu s ginými wyvýšenými ochráněn, a všudy ať z milosti Božj wjtěz zůstane; poctiž ho přede všemi národů krály; šťastně nechť nad lidmi panuge, a šťastně ať ho národové ozdobugj; nechť žiw gest mezi národy mysli nepohnutedlné, nechť obzvláštně w saudu gest dobrotiwým; rozhogniž twau štědrau prawici, aby aurodnau zemi obdržel, a djtkám gegjm uděl wěcj potřebných. Obdařiž ho dlanhostj žiwota, a za dnů geho nechť wzegde sprawedlnost; od Tebe nechť obdržj upewněnanu králowstw swého spráwu, a s radostj i ple-sánjm we wěčném se weselj králowstw. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Modleme se :

„Wšemohaucj wěčný Bože, Stwořiteli všech wěj, přikazateli angelů, králi kralugjcjch králů, a pane panugjcjch, kterýž gsi wěrnému služebnjku swému Abrahama-mowi nad nepřátely wjtězstw dāti, Mogžjšowi a Josue, wůdcům lidu twého, mnohých a rozliěných wjtězstw propůgčiti, Dawida krále ku královské důstognosti powýšiti, a Šalomauna nade všecky giné, mandrostj a podiwným pokogem obdařiti ráčil; my prosjme Tebe Pane Bože, račiž naše ponjžené prosby uslyšeti, a na tohoto služeb-

njka twého *Ferdinanda* všeliké dary požehnánj swého
 wyljti, a mocnau rukau twau, wždycky a na každém
 mjestě chrániti tak, aby utvrzen Abrahamowau wěrnostj, po-
 žjwage Mogžjšowy dobrotiwesti, ochráněn Josnowau udat-
 nostj, wywýš-n Dawida krále wraucnostj, a ozdoben Šaloma-
 nowau maudrostj, tobě i všemu lidu se ljbil, a po cestě spra-
 wedlnosti wždycky bez aurazu kráčel; i také lebkau o-
 chrany twé opatřen, pawezau nepřemožitedlnau ochráněn
 a zbranj nebeskau obmezen byl, přežádaucjho wjtězstwj
 nad nepřátely šťastně docházel, a pokog pro tebe bogu-
 gjejm wesele přinášel. Skrze Pána našeho, kterýž mocj
 sw. křjže peklo zkazil, a přemoha králowstwj Satana na
 nebesa wjtězně wstaupil, na kterémž všeecka moc i krá-
 lowstwj záležj i wjtězstwj, geaž gest sláwa ponjžených
 a Žiwot i spasenj lidské; kterýž s tebau Žiw gest a kra-
 luge w gednotě Duchu sw. Bůh, po všeecky wěky wěků
 Amen.

Po wyřknutj těchto dwau modliteb dwa P. Bi-
 skupowé GKM. přistogjej tuto modlitbu řjkagj:

Bože, newyslowný Půwode swěta, Stwořiteli lidského
 pokolenj, utwzugjej králowstwj, kterýž gsi z kmene wěr-
 něho služebnjka twého arciotce našeho Abrahama wy-
 wolil krále k wěkům budaucjm; račiz nad přítomným wzne-
 šeným králem *Ferdinadem*, skrze přjmluwu blahoslawené
 Marie Panny a všech Swatých hogné požehnánj rozmno-
 žiti, na královeské stolici ho utwrditi, a s stálostj spo-
 giti; nawštíw ho gako Mogžjšo we kři, Josue w potýkánj
 wogenském, Gedeona na poli, a Samuele w chrámě; ro-
 su také nebeského požehnánj a swé Božské maudrosti naň
 wyleg, kterauž Dawid w žalnjch wychwaluge, a které Ša-
 lomaun syn geho, hogným twým obdařenjm z nebeské
 wysosti nabył; buď gemu wogsko šikowané proti nepřá-
 telům, pancjř w protiwenstwjch, lebka u wěcech ljběžných,

šjt wezdy trwagjej, a dey aby národowé a wěrnosti kně-
mu setrwali, pokog měli a wespolek semilowali, od zlých
žádestj se zdržowali, mluwili sprawedlnost, ostrjžhali praw-
dy, a lid pod správau geho blaženosti požjwal, aby vši-
ckni wěčným požehnánjm spogeni gsauce, wezdy w po-
kogi a wjtězstwj se radowali a těšili. Což sám račiž u-
činiti, který žiw gsi a králugeš w gednotě Duchu sw. na
wěky wěků. Amen.

Po dokonané modlitbě této následuge po-
swátné mazánj. P. Arcibiskup na swém stolci před
oltářem sedě, infuli na hlavě mage, GKM. obna-
ženau ruku od přehybánj lokte pospodu, podaným
na zlaté měděnici poswátným olegem (Catechu-
menorum) s požehnánjm pomazáwá, řka :

Pomazána buď ruka tato olegem poswátným, gakož
mazáni býwagj králowé a proroci, a gakož pomazal
Samuel Dawida na králowstwj: abys byl požehnaný a u-
stanowený král w králowstwj tomto nad lidem tjm, kte-
rýž tobě Pán Bůh twůg dal, abys geg řjdił a spravował.
Což račiž sám učiniti, kterýž žiw gest a kraluge na wě-
ky wěků. Amen.

Modleme se:

Wzhlédni všemohaucj Bože na tohoto slawného krá-
le *Ferdinanda* gasným ustawičně patřenjm; a gakož gsi
požehnati ráčil Abrahamowi, Isákowi a Jakubowi, i geg
mnohým požehnánjm duchownj milosti z plnosti swé swa-
té všemohaucnosti račiž skropiti a obdařiti; uděl mu we-
dlé štědroty swých božských darů za dlanuhý čas z rosy
nebeské a z tučnosti země i wšech úrod, by za geho kra-
lowánj, zdrawj a čerstwost těl lidských, w našj rozmlé
wlasti se spatřowaly, stálý mjr a pokog w králowstwj
trwal; aby wywýšenost, sláwa a welikan důstognostj krá-

lowské mocnosti před očima všech lidí se skvěla, a nad světlo neygasnějšj třpytila, a takowau gasnostj, gako neygasnějšj blesk ohražena byla. Deyž mu to, všemohaucej Bože, aby byl udatný ochránce našj rozmilé vlasti, potěšitel cirkwe i mjst poswátných, s mnohau pobožnostj královske štědroty; aby byl neyudatnějšj mezi krály; wjtěz nad nepřátely k potlačenj zpronevěřilých; ať nepřítelům swým gest hrozný a strašlivý pro welikan ndatnost královske maudrosti; stawům také a wěrným poddaným králowstwj swého ať gest slawný, milý a laskawý; aby se geg všickni báli, a geg milowali; králowé tolikéž z beder gehu w časjch budaucjch ať wzegdan; králowstwj toto celé ať spravuge; a po slawných a šťastných tohoto nynějšjho žiwota časech radosti neskonale w ustawičném blaboslawenstwj ať požjwá. Což wše račiž učiniti, který žiw gest a kraluge na wěky wěků. Amen.

Po wykonané modlitbě zase P. Arcibiskup GKM. tjm též poswátným olegem mezi plecem pomazáwá, řka:

Pomazugi tě za krále olegem poswátným we gménu Otce i Syna i Ducha sw. Amen.

Potom zase takto se modlj:

Modleme se:

Ducha sw. milost skrze službu ponjženosti našj, račiž na tebe hogně astaupiti, aby, gakož gsi rukama našima nehodnýmá olegem poswátným byl pomazán zewnitr, tak wnitr newiditedlnau milostj gehu naplněn byl. Pomocj Pána našeho Ježjše Krista, kterýž s Bohem Otcem a Duchem sw. žiw gest a kraluge na wěky. Amen.

Modleme se:

Bože, kterýž gsi sláwa sprawedliwých a milosrdenstwj hřjšných; kterýž gsi poslal Syna swého, aby swau předrahau krwj lidské pokolenj wykaupil; kterýž přetrh-

geš wálky, a gsi obhagce w tebe daufagjceh, a pod kteréhož-
to wúlj moc králewstwí se zdržuge: tebe pokorně prosíme,
abys tohoto služebnjka swého *Ferdinanda* w swém milosr-
denstwí, w této královscké welebnosti požehnati, a gemu
ustawičně přjtomen býti ráčil: tak aby twan milostj o-
chráněn, nade wšecky nepřátely byl silněgšj. Učiniž geg
Pane blahoslawena a wjtězem nade všemi nepřátely geho;
korunug geg korunau sprawedlnosti a pobožnosti, aby z
celého srdce a ze wšj mysli swé w tebe wěřil, tobě slau-
zil, twan sw. cirkew obhagowal a wyzdwihowal, i lid sobě
swěřený sprawedliwě spravowal, a mnohých lidj úklady
w sprawedlnost obracel. Rozžiz Pane srdce geho k milosti
sláwy twé skrze toto olegem pomazánj, kterýmž gsi roz-
kázal kněžj, krále a proroky mazati; tak aby milowal spra-
wedlnost, a po cestách sprawedlnosti lid wedl, a po wy-
gij let těch, kteréž gsi geho královscké wywýšenosti wy-
měřiti ráčil, do wěčné radosti se dostal. Skrze Krista Pá-
na našeho. Amen.

Modleme se:

Báh Božj Syn, Ježjš Kristus Pán náš, kterýž od Ot-
ce olegem powýšenosti pomazán gest přede všemi giný-
mi; račiž sám na toto nyněgšj sw. pomazánj a na hlau
twan Ducha sw. požehnánj wyljti a dáti, aby totěz po-
žehnánj až do wněšnosti srdce twého proniklo tak: aby skrze
tento widitedlný oleg newiditedlné dary seznati, a po spra-
wedliwém řizenj a spravowánj králowstwí tohoto časného,
wěčně s njm kralowati mohl; kterýž sám bez hřichu, král
králů, žiw gest w sláwě Boha Otce, w gednotě Ducha sw.
po wšecky wěky wěků. Amen.

Modleme se:

Wšemohanej wěčný Bože, kterýž gsi ráčil učiniti, že
Házael nad Syriij, a Jehu nad Israelem skrze Eliáše, Da-

wid také a Saul skrze Samuele proroka za krále pomazáni byli: propůgě prosjm+ i našim rukám moci twého požehnánj; tomuto pak swému služebnjku *Ferdinandu*, gehožto dnes, ně nehodni, za krále sw. pomazánjm posvěcugeme, račiž uděliti moc a sjlu tomuto posvěcenj při měřenau. Wložiz, ó Pane, vládu na rameno geho, aby byl udatným, spravedliwým, wěrným, mandrým a pilným ředitelem tohoto králowstwj, obhagcem wjry, ctiťelem spravedlnosti a odplatitelem zásluh, i přečiněnj mstitutelem, ochráncem twé sw. cjrkwe a křesťanské wjry ke cti a sláwě twého přewelebného Gména. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, který s tebau žiw gest a kraluge w gedaotě Ducha sw. Bůh po wšecky wěky wěkůw. Amen.

Po dokonánj těchto modliteb GKM. powstati, a u wyprowázenj na připrawené mjesto (za oltářem) odebrati se ráčj, kdežto GKM. prwnj přistogjcj P. Biskup poswátný oleg s ruky a s plec bawlnau, chlebem a solj wysušuge; kdež zatjm p. Arcibiskup ruce sobě umyge, a hned na to mši sw. *) a modlitbau za nowě swěceného krále, od Confiteor až k Alleluja po epištole, slaužj.

Potom GKM. od předešlého doprowázenj a u předegitj neywyššjho zemského Zprávce s hůlkau, a králowského P. neywyššjho Maršálka s mečem obnaženým, zase před oltář na stranu Ewangelium se odebrati a na polstář na wrchnj stu-

(*) Při této mši swaté koná službu archidiakona kapitulnj pan Arcijáhen; službu jáhna a podjáhna starěj dwa p. kanownjci sw. Wjta; epiktole a ewangelium čteny bývagj od c. k. dwornjch kaplanů; ku kanonu slaužj metropolitánský farář, a u misálu administrátor chrámu a Wšech Swatých.

peň položený kleknauti ráčj. Na to P. neyvyššj Maršálek, meč sw. Wáclawa od p. assistenta P. Arcibiskupa s oltáře podaný do pošwy schová, a hned geg zase p. assistentu P. Arcibiskupa podá, který geg na obau rukau položený držj, a P. Arcibiskupowi k požehnánj předložj; a P. Arcibiskup meč tauto modlitbau požehnává:

Wyslyš, prosjme Pane, modlitby tyto naše, aby meč tento, kterýž sobě přítomný služebník *Ferdinand* připásaný mjtí žádá, prawice welebnosti twé požehnatí a posvěťtí ráčila; kterým On ejrkew, wdowy a sirotky, a wáech Bohu slaužjcej ochraňowati a obhagowati bude, by z něho bluduým hrůza šla. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Po dokonáném požehnánj p. Assistant P. Arcibiskupa meč sw. Wáclawa, kráľowskému neyvyššjmu P. Maršálku zase nawrátj, který geg zase z pošwy wytasj, a tak obnažený P. Arcibiskupu zpátkem dá; a P. Arcibiskup geg GKM. těmito slowy podává:

Wezmi meč s oltáře wzatý skrze ruce naše, ačkoli nehodné, na mjestě a mocj sw. apoštolů posněcený; a buď pamětliv toho, co Dawid král prorokowal, Fka: Přepasiž sobě meč twůg k bedrám twým neymocněgšj, aby njm a skrze něg cestu sprawedlnosti strogil, též neprawosti mocně rušil, a sw. Božj ejrkew a gegj wěrné audy chránil a obhagowal; neméně pod wjrau newěrné, gako křesťanského gměna nepřátely kazil, wdowám a sirotkům do-brotiwě zpomáhal, a ge ochraňowal; to, což zpustlého zase wyzdwihl, wyzdwižené zachowal, co nesprawedliwého, pokutowal, co dobrého a sprawedliwého potwřzowal; bys

někdy bez konce kraloval s Spasitelem světa, kterýž s Bohem Otcem a Duchem sw. žiw gest a kraluge Bůh na wěky wěků. Amen.

Na to GKM. podaný meč, něco málo w ruce držeti, a pak geg P. neyvyššjmu Maršálku zemskému odewzdati ráčj, který geg zase do pošwy schowá. Na to přigme geg P. Arcibiskup z rukau P. neyvyššjho Maršálka zemského, a geg GKM. tauto modlitbau připáše :

Připasiž sobě meč swůg k hedráu swým Neymoeněgšj, a pamatug, že Swatj, ne mečem, ale skrze wjru králowstwj přemohli.

Potom GKM. meč wyfasiti a geg P. neyvyššjmu Maršálku zemskému dáti ráčj, který geg obnažený wzhůru držj, a pak neyvyššj zemský Komornjk GKM. i pošwu odpásá, a odpásanau gednomu komornjmu slaužjcjmu podá, který gi na straně držj a potom do saudné swětnice, a j dále ke dworu zpátkem odnese.

Potom wezme prwnj P. Assistent P. Arcibiskupa znamenitý prsten s oltáře, genž tam z králowské pokladnj komory přinešen, a prw než GKM. z kaple sw. Wáclawa do presbyterium přigjti ráčila, tam položen byl, a držj ho P. Arcibiskupowi, který geg tauto modlitbau požehnává :

Požeťhneyž a poswěťtiž Pane prstenu tohoto, a sešli naň sedm darů Ducha sw., aby slaužebnj twůg *Ferdinand* téhož prstenu užjwal ; a gsa podajcen moej wjry Neyvyššjho, bez hrjchu ostrjhán byl, i wšeka požehánj, kteráž se w pjsmjch sw. w hognosti nacházegj, ať wstauj naň.

A potom týž prsten GKMsti. na předposlednj prst wložj, řka :

Wezmiž prsten tento, a skrze něg na sobě znamenj wjry katolické zuey. Nebo gakož za hlauu a knjžete králowstwj a lidu ustawen gsi, tak i křesťanstwo a křesťanskau wjru wzdeláwey a obhagug, aby šťastný gsa w činech, a rozhogněn u wjře s králem králá oslawen byl, skrze toho, kterémuž gest čest a sláwa na wěky wěků. Amen.

Na to wezme p. Assistent P. Arcibiskupa králowské žezlo od P. neyvyššjho Pjsaře, pak králowské gablko zlaté od P. neyvyššjho Sudj zemského a držj geg P. Arcibiskupowi k požehnánj, kterýž potom tož králowské znamenj znamenjm sw. křjže požehnává; a na to p. assistent P. Arcibiskupa králowské žezlo neyvyššjmu Pjsaři, a králowské gablko P. neyvyššjmu Sudj zemskému odewzdá. Tito ale něco se naklonjce, podagj wě P. Arcibiskupowi, který žezlo GKM. do prawé a gablko do lewé ruky odewzdáwage dj :

Wezmi hál moci a práwa, kterauž poznáwey sebe powolaným býti těšiti lidi dobré, děsiti zlé, blaudejcm cestu ukazowati, padlým ruku podáwati, rozptylowati pyšné a pozdwihowati ponjžené; a nechť otewře tobě dwěře Pán náš Ježjš Kristus, kterýž sám o sobě mluwiti ráčj : Gá gsem dwěře, skrze mne gestliže kdo wegde, spasen bude; kterýž gest kljč Dawidůw, a žezlo domu Israelského, kterýž otwjrá a žádný nezawjrá, zawjrá, a žádný neotwjrá. A buď tobě wůdce, kterýž wywádj swázaného z wězenj a sedcejho we tmách, i w stjnu smrti, aby we všem mohl následowati toho, o kterémž Dawid prorok zpjwal : Stolice twá, ó Bože, na wěky wěků, hál

sprawovánj, hál králowstwj twého; a následuge geho milował sprawedlnost, a w nenáwisti měl nepravost; nebo proto tě pomazal Pán Báh twůg ku přjkladu geho, kteréhož před wěky pomazal olegem radosti přede všemi ginými, Ježjše Krista Pána našeho, kterýž s njm žiw gest a kraluge na wěky wěků. Amen.

Potom P. Arcibiskup korunu z ruky P. neyvyšjho Purkrabj wezme do swé lewé ruky, a pak gi tauto modlitbau poswěcuge řka :

Bože, koruno všech twých wěrných, kterýž na hlavu gich wstawugeš korunu z kamenj drahých, požeťhneyž a poťswětijž této koruny tak, aby, gakž gest rozličným drahým kamenjm ozdobena, i služebujk twůg *Ferdinand*, genž gi na hlavě swé ponese, mnohými předrahých ctnostj dary skrze milost twau obdařen byl. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

a pak gi, spolu s P. neyvyšjm Purkrabjm a s dvěma GKM. přistogjcjm P. Biskupy, GKM. s obyčegnau modlitbau na hlavu wstawj :

Wezmi korunu králowstwj, we gménu Otčce i Syťna i Duťcha sw., pod kterauž prawý Božj ctitel, a udatný proti všem nepřátelům cjrkwě Kristowy a králowstwj tobě od Boha daného a správě twé poručeného wýtečný král wždycky zůstáwey, aby mezi slawnými wjtězi, perlami drahých ctnostj ozdoben, i mzdau wědného blahoslavenstwj korunován, s wykupitelem a spasitelem Pánem Ježjšem Kristem, gehož gméno na sebě neseš, bez skonánj se radoval. Kterýž žiw gest a kraluge Báh s Otcem i Duchem sw. na wěky wěků. Amen.

Po wstawenj královske koruny, a po skončenj dotčené modlitby, GKM. posawad kleče, powstati,

a odtul k trůnu (majestátu) na straně Ewangeliu postavenému, královskou korunu na hlavě, pak královské žezlo v pravé, a zlaté gablko v levé ruce mage., od P. Arcibiskupa na pravici kráčejcího, a na levici gdaucjho královského přistogjceho prvnjho P. Biskupa, u wyprowázenj a následowánj druhého přistogjceho P. Biskupa, též ostatnjho při oltáři slaužejceho kněžstwa, též k tomu přináležejcch pp. dwořenjnů, pp. neyvyššjch auřednjků zemských a královských dědičných auředů (od kterýchžto neyvyššj dwornj správce s hůlkau, a P. neyvyššj Maršálek zemský s mečem sw. Wáclawa s neyvyššjmi dědičnými Praporečnjky a královským českým Heroltem) weden býwá.

Pan Arcibiskup a prwnj p. přistogjce biskup wyprowadj GKM. až na hořejšj stupeň dotčeného trůnu, kdežto GKM. před swau stolicj se zastawj, P. Arcibiskup ale postawj se na pravici, a dwa králowštj p. přistogjce biskupowé na levici trůnu stranau, ostatnj s sebau gdaucj kněžstwo též na levici, pak p. neyvyššj Maršálek zemský s obnaženým mečem na pravici na druhém stupni, a dále na též straně královský p. neyvyššj dworský Správce, na širokém lešenj p. hačjru gardy Setnjk s pěti pány neyvyššjmi Auřednjky zemskými, a p. neyvyššjm dědičným Praporečnjkem stawu panského, gakož také polowic dědičných auředů, a s královským českým Heroltem pod širokým baldachinem na zemi, — na levici ale na prostřednjm stupni trůnu p. neyvyššj zemský Komornjk, ostatnj

páni neyvyšší Auřednjci zemští a dědičný Auřadové a neyvyšším dědičným Praporečnjkem stawu rytjrského. —

An GKM. w dotčeném wyprowázenj do swého královskeho českého Majestátu přigjti, a tu gak giž praweno před královsкау stolicí postawiti se ráčj, P. Arcibiskup na prawici GKM. stoge, GKM. těmito slowy na trůn posazuje (introzuge).

Stág, a zdržiž od tohoto času mjsto toto, kteréž gsi po předejch swých dědičným právem mocj Wšemohaucejho obdržel.

Když tjnto způsobem královské korunowánj a intronizowánj slawně dokonáno bylo, a GKM. žezlo w prawé a gablko w lewé ruce držeti a na trůnu seděti ráčj : tu p. neyvyšší Purkrabj předstaupj, a po učiněné GKM. hluboké pokloně k p. stawům řeč učinj, aby se ku koruně přiznáwali.

Potom p. neyvyšší Purkrabj začátek učinj před GKM., na kolena poklekne, a koruny královské nad čelem, tam kde pěkný a drahý safjr wsazen gest, dvěma prsty se dotkne, pak zase powstane, a po učiněné GKM. hluboké pokloně zase na swé předešlé mjsto se odeběře ; p. neyvyššího Purkrabj následugj družj p. neyvyšší auřednjci zemští stawu panského, po nich přjtomná knížata, dle gich přednosti, pak tagné rady, též dle gich řádu, konečně ostatnj stawu panského a rytjrského osoby, které w presbyterium přjtomné byly wesměs ; a některé stawu městského, totiž poslanci (deputowa-

nj) z král měst*), s hlubokou poklonou a náležitou uctivostí dva prsty na dotčený w královské koruně se nacházející drahý kámen gedenkaždý kleče položj, a GKM. každému na znamenj náchylnosti hlavu neymilostiwěji nakloniti ráčj. —

Gak mjle neyvyšší p. Purkrabj p. stawy nadřečeným způsobem předwolal, a dotýkánjm královské koruny začátek učinil, hned na to P. Arcibiskup, vždy gestě na pravé straně na hořejším stupni královského trůnu stoge, „Te Deum laudamus,“ začne; tu hned zwuk trub a bubnů zaznjwá; na bradbách děla hukagj, a we všech kostelích pražských, na znamenj na hlawnjm kostele sw. Wjta dané, na všechny zwony se zwonj.

Po dokonánj Te Deum laudamus, (při kterém když k weršům: Te ergo quaesumus se přišlo, všickni přjtomuj na swá kolena padnou, GKM. ale pro ustawičné p. stawů dotýkánj koruny král. seděti zůstati ráčj). P. Arcibiskup nad GKM. tyto werše s modlitbou z římského pontifikálu řjká:

Upewněna budiž ruka twá, a powýšena buď pravice twá. Sprawedlnost a soud připraweny stolice twé.

Pane uslyš hlas můj,

A wolánj mé k tobě přigl.

Pán s wami,

I s Duchem twým.

Modleme se:

Bože, kterýž gsi wjtězné ruce Mogzjšowy w modlenj upewnil, který ačkoli wěkem zemdljwal, neunawitedlnau swatostj bogowal, aby, když neprawý Amalek přemožen, dědictwj twému wladarstwj hogaě slaužilo: djlo rukan

(*) z Čech, Morawy a Slézka.

taých přjwětíwým našj prosby wyslyšenjm potwrd. Máme i my u tebe nebeský Otče Pána Spasitele, který za nás ruce swé rozpial na kříž; skrze něhož také prosíme, Neyvyššj, aby swolenjm moci twé všech nepřátel zlomena byla bezbožnost, a lid twúg po přestánj bázně, tebe samého báti se naučil. Skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

Po této modlitbě P. Arcibiskup k swému, na straně Epištoly ke zdi přistawenému stolci s kněžstwem se pouchýlj a Alleluja wyřjká, též také Ewangelium w tichu přečte; — mezi tjm také GKM. přistogjcj p. biskupowé ke swým podlé trůnu na obogj straně při zemi stogjcjm stoličkám se uchýlj. GKM. ale, genž s králowským žezlem a gablkem w rukau pořád seděti ráčj, powstati a dotěná dvě znamenj, těm p. auřednjům zemským, kteřj ge od začátku nosili, odewzdati, a pak na klekadlo kleknauti ráčj.

Potom zpjwáno gest sw. Ewangelium, (při čemž čtyři králowstj panoskowé s bjlymi woskowými swjčkami na stranách stogj), od gednoho králowského dwornjho kaplana. An sw. Ewangelium zpjwáno gest, GKM. ze swého klekadla powstanauc, král. žezlo a gablo do rukau zase wezme a státi zůstane; potom ge ale p. neyvyššjm zemským auřednjům, kteřj ge nositi magj, zase nawrátj.

Na to knihu sw. Ewangelium, u předegitj králowského sacelana, králowský kaplan, kterýž Ewangelium odzpjwal, až ku král. trůnu přinese, prwnj ale král. p. přistogjcj biskup ge GKM. k poljbenj podá a pak zase GKM. kleknauti ráčj.

Mezi tjm P. Arcibiskup Credo odzpjwá, a když slova wyřkne: Et incarnatus est &c., všickni přítomnj kleknau; — na to p. neyvyššj dwornj Spráwce zemský se swau hůlkau předstáupj, a po učiněné hluboké pokloně za ty, kteřj za rytjře pasowáni býti magj, neypoddaněgi žádá. — Když ti, kterýmž ta královská milost přisljbena byla, předstáupj, GKM. meč sw. Wáclawa od král. neyvyššjho p. Maršálka zemského do prawé ruky wzejti, a pak každého z nich na stupnjch GKM. trůnu pokleknaucjho, dotčeným, oběma rukama držaným, sw. Wáclawa mečem, na lewé rameno třikráte udeřiti, a na rytjrstwj pasowati ráčj; na to hned gedenskaždý zase powstane, a po učiněné pokloně na swé mjsto se odeběře.

Po dotčeném pasowánj na rytjrstwj GKM. meč p. neyvyššjmu Maršálku zemskému odewzdá, a zase na klekadlo prw gmenowané klekne.

Když Credo odzpjwáno gest, GKM. dotčené pozlacené a postřjběné dwa pecnjky chleba a dwa saudky wjna obětowati ráčj.

Když P. Arcibiskup prefacj zpjwati začne, GKM. korunu skrze p. neyvyššjho Purkrabj, a pod nj posazenau čerwenau karkuli (čepičku) skrze p. neyvyššjho Komornjka zemského s hlavy snjti, a korunu podlé sebe na hořegšj djl stolice pro klečenj na gedem přistrogený zlatohlawový polštář položiti nechá.

Při Pozdwihowánj p. neyvyššj Maršálek špičku od meče, napodobně p. dědičnj Praporečnjci,

klečjce, praporce k zemi naklonj; — po pozdwihowánj pp. neyvyššj auřednjci zemštj a dědičnj Praporečnjci s praporci a s pozdwihnutým mečem zase powstanau; a zase na hradbách se střlj a po všech městech pražských na všecky zwony se zvonj.

Po udělenj pokoge (post Pacem Dom.) trauby a bubny na všech kůřch w chrámu Páně zaznjwagj.

Po Agnus Dei GKM. skrze prwnjho p. přistogjcjho biskupa sw. křjž k poljbenj podán; gakož i skrze královského p. Sacelana kropenice podána.

Potom GKM. u předegitj p. neyvyššjho dwornjho Správce zemského u prostřed p. přistogjcjch biskupů, bez ostatnjho však a obyčegného wyprowázenj, bez královské koruny, žezla a gablka k welkému oltáři se wyzdwihne a na hořegšj stupeň klekne; oba ale p. biskupové, za GKM. o gedem stupeň hlauběgi, též také všickni okolo stogjcj na swých mjstech kleknau; společné ale duchowenstwo na hlas Confiteor řjká; na to GKM. z rukau P. Arcibiskupa neyswětěgšj Swátost oltárnj a pak ablucj (zapítj) přigme; přičemž p. neyvyššj Purkrabj na prawé straně a p. neyvyššj dwornj Správce, gedem proti druhému klečjce raušku (Velum) před GKM. držj.

P. neyvyššj Maršálek zemský ale, kterýžto GKM. k sw. přigjmánj newyprowázel, nýbrž na swém mjstě, gakož i také královský Herolt

pozůstal, meč sw. Wáclawa špicj k zemi sklonj, což i dědičnj Praporečnjci s praporci učinj; a to tak dlouho trwá, dokawád GKM. od oltáře k swému trůnu se nenawrátj.

Potom GKM. zase na swůg trůn dosednauti ráčj, a P. neyvyššj Purkrabj kráľowskau korunu na hlavu postavj; načež P. Arcibiskup nad GKM. tyto modlitby wyřjká:

Wšemohaucj Báh, kterýž tebe ráčil chtjti mjtj za správce lidu twého, on sám tebe nebeským požehnánjm ráčiž posvětitj, a nebeského kráľowstwj aučastna učiniti. Amen.

Ráčiž tobě propůgčiti, aby proti všem wjry křesťanské nepřátelům wědomým i newědomým, slawným wjtězem a šťastným ze všech wšudy stran pokoge cirkewnjho wzdělawatelem zůstáwal. Amen.

Dey ó Bože, aby služebnjk twůg *Ferdinand*, který spráwu kráľowstwj tohoto držeti a prawého křesťanského náboženstwj a lidu poddaného ostřjhati bude, ze všech wšudy stran ubezpečen, žádaného pokoge požíwal; a potom s Tebou u wěčném blahoslawených lidj swolánj wěčného blahoslawenstwj aučasten byl, a wěčně se radowal. Což vše ráčiž naplniti, který žiw gsi. a kralogeš na wěky wěkůw. Amen.

Potom požehnánj se udělj, a oběť mše sw. se skončj. —

Zatjm GKM. od Pana neyvyššjho Pjsaře žezlo do prawé a od P. neyvyššjho Sudj zemského gablko do lewé ruky wzjti, a když z kráľowského trůnu powstati ráčj, GKM. P. Arcibiskup, a přjtomné duchowenstwo, gakož i pp. neyvyššj au-

ředojci zeměť, šťastj přánj skládagj; při čemž
zwuk trub a bubnů na všecky všudy strany se
rozléhá. —

Když tak vše s neywětšj slawnostj w do-
brém pořádku wykonáno a dokonáno gest, GKM.
s kráľowskau korunau na hlavě, kráľowské žezlo
a gablko w rukau, na takowj spůsob, gak z ka-
ple sw. Wáclawa k welkému oltáři se stalo, též
u wyprowázenj P. Arcibiskupa, (genž po odřjka-
ném poslednjm Ewangeliu a proti GKM, uči-
nně hluboké pokloně, od welkého oltáře k swé-
mu stolci se uchýlj, a sobě kasuli swléci, a pluwiá-
lem odjti se nechá) a společného duchowenstwa až
ke kostelnjm dweřjm pod kráľowskau modliteb-
nici, u kterých společné duchowenstwo, a král.
dwa pp. přistogjcj biskupowé zpátkem zůstanau,
z kostela při ustawičném zwuku trub a bubnů, a
děl haukánj a střelby gjti ráčj. A tak wznešená
tato slawnost korunowánj za krále Českého se do-
koná.

O SWĚCENÍ A KORUNOVÁNÍ

KRÁLOVNY,

jakožto choti Královny.

Královna korunována bývá buď jakožto spoluředitelkyně, buď jakožto samowelitelkyně, aneb jakožto choť Králova. O poslednjm způsobu tuto řeč se činí; což tjmto pořádkem se děje:

Král již posvěcený, korunovaný a intronizovaný sstaupj s trůnu swého, a mage korunu na hlavě a žezlo w ruce, od swého komonstwa doprovázen, před P. Arcibiskupa předstaupj, a žádage by swěcena a korunována Královna byla, dj:

Neydůstognějšj Otče žádáme, byste naši choť, s námi od Boha spogenau, posvětiti a korunau královesau ozdobiti ráčili; ke cti a slávě Spasitele našeho Ježíše Krista.

Potom Král zase k swému trůnu se nawrátj. To když se stalo, dowodj dva přísluhugcej biskupové (ne však ti, kteří prw Krále wodili, nobrž jinj, w důstognosti po prwnjch dotčených neypřednějšj), Královnu, genž na mjstě zřjzeném a skwostně připraweném, až posud očekáwala, k Arcibiskupowi; a sice prostowlasau zakrytau magcej hlavu, w obyčegném oděwu.

To když se stalo, Královna před P. Arcibiskupa předstaupj, a P. Arcibiskup až posud sedcej, wstana, poklekne; Královna pak po geho lewé straně k zemi se poklonj; a začnau se řjkati lita-

nie o všech Swatých (viz str. 456). An Litanie
 giž wyřjkány gsau, P. Arcibiskup infali odložj, a
 stoge před Královnau posud klečj, tuto mo-
 dlitbu, kterau weškeré přjtomné duchowenstwo
 pro sebe řjká, na hlas se modlj:

Modleme se :

Wšemohauej wěcný Bože, poswětiž tuto služebnici
 twau *Marii Annu* nebeským požeťhnánjm, by gi gakožto
 choť Králowu mandrost twá wšudy wedla a sjlila. Cjr-
 kew ale twá wěrnau služebnici w nj wždycky poznáwala.
 Skrže téhož Pána našeho Ježjše Krista Syna twého : kte-
 rýž s tebau žiw gest a kraluge wgednoťě Ducha swatého
 Báh po wšecky wěky wěků. Amen.

Pán s wámi.

r. I s duchem twým.

Wzhůru srdce,

r. Pozdwiugme k Pánu.

Wzdáwey me chwálu Pánu Bohu našemu.

r. To hodné a prawé gest.

Oprawdowě to hodné a prawé gest, slušné a spasi-
 tedlné, bychom tobě wždycky a wšudy chwálu (djky vzdá-
 wali,) Pane swatý, Otče wšemohauej, wěcný Bože, všech
 důstognostj půwode a rozdawateli, i wšeho poswěcenj štěd-
 rý dárce: račiž tuto twau služebnici *Královnau našj* po-
 swětiti, aby na nj, z gegjžto přednosti lidské wywolenj
 se raduge, hognost twého neywyššjho zaljbenj a pože-
 hnánj se wylila. Račiž gj Pane uděliti wznešenost wlády,
 welikost rady, mandrosti a opatrnosti, hognost rozumu,
 obranu náboženstwj i wšj zbožnosti, aby w poswěcenj
 hogná a sláwau rozhlášená, gako Judith ochráněná,
 u wládě gako Esther byla; aby na nj, kteraužto lidská

nedostatečnost posvětití hadlá, rosy nebeské požehnánj se
 wylilo; aby od nás za *Královnou* posvěťcena, skrze Te-
 be věčné slávy dogjti hodna gmjna byla; gakož pak
 nad lidi gmenem powýšena gest: by i wěrau a ctaým wždy
 počjnanjm wywýšena byla. Wyleg také na ni rosu mau-
 drosti, kteraužto Dawid w zasljbenj, a syn geho Šalomaun
 w bohatstw obdržel. Budjž gj Pane pancjřem proti všem
 nepřátelům, lebkau w protiwenstw, maudrostj w přjkořj a
 věcným šjřtem w gednánj. Dey, aby w mjru a w pokogi
 se gj ljbilo; aby mluwila sprawedlnost, ostřjhalu prawdu,
 aby byla ctitelkyně práwa, milewnice zbožnosti a nábo-
 ženstw. Dey aby tjmto požehnanjm za tohoto wěku mno-
 há léta a někdy na wěky wěků žiwa byla.

Co nynj následuge, řjká hlasem gemněgšjm,
 a však tak, aby to i kolem stogjcj slyšeli:

Skrze Pána našeho Ježjše Krista Syna twého; který ste-
 bau atd. atd. Amen.

Potom se P. Arcibiskup posadj, a wezma
 infuli znamenjm sw. křjže křtjcjm olegem prawě
 rameno Králowny a mezi plecem pomazáwá, řka:

Bůh Otec věčné slávy buďž tobě nápomocen, a
 Wšemohaucj posvětiž tebe, wyslyš modlitbu twau, naplň
 dlaubowěkostj dny žiwota twého, upewniž také milostiwě
 poswěcenj twé a zachowey tě s weškerým lidem na wě-
 ky. Račiž všecky nepřátely twé pomatenostj naplniti, aby
 na tobě poswěcenj Kristowo, a olege tohoto wylitj kwě-
 tlo; aby ten, který poswěcuge tebe na zemi, tobě odpla-
 tau Angelů odplatiti, požehnati, a ostřjhati tebe ráčil k
 věčnému spasenj, Ježjš Kristus Pán náš, který žiw gest
 a kraluge na wěky wěkůw. Amen.

Na to dowodj šlechticky Králownu na mjsto,
 kde Král prw králowským oděwem odjn byl, a kde

i Královnou w oděw, Královnám patrěj, odjwagj; načež oblečena zase před P. Arcibiskupa uwedena gest; kterýžto gj klečej korunu na hlavu wstawj, řka:

Wezmi korunu sláwy, bys wěděla, žeš pomocnice Králowa, a o lid Božj wždycky dobře pečowala; a čím wjce powyšena budeš: tjm wjce pokora milug a milowanau zachowey w Kristu Ježši Pánu našem.

Žezlo podáwage, dj:

Wezmi hůl moci a prawdy: budiž milosrdná k chudým i wljdná; měg wěmožně pěči o wdowy, nedospělé a sirotky; aby wšemohaucej Báh milost swau w tobě rozhognil; který žiw gest a kraluge na wěky wěků. Amen.

An wšeccko to se stalo, Králowna wstane, a přisluhugjej biskupowé, genž gi před oltář uwedli až k Gegjmu trůnu Gi prowodj; kdežto se posadj swými šlechtickami obstaupena. Na to se řjka Alleluja (wiz str. 472 a wše ostatnj až k obětowánj.) Načež Králowna s Králem, též oba od swých wedeni, k P. Arcibiskupowi se berau, a před středem oltáře sedjcmu oběti, dle libosti; podáwagj. Potom oba na swůg trůn se wrátj, a mše sw. dále slaužena gest, až k Přigjmánj. Po udělenj pokoge*) prwnjm z přisluhugjejch biskupů, Král i Králowna s trůnu sstaupj, k oltáři gdauce, a přišedše na neywyššj stupeň oltáře kleknau, kdežto gim P. Arcibiskup neyswětěgij Swátost podává

Na to P. Arcibiskup oběma z kalicha zapitj dává. Mše sw. se dokoná, a slawnost se škončj.

(*) Podánjm k poljbenj pacifikálu.

Stendruck von F. Richter in Prag A. 2. 1846